Dinsdag 15 October 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4936

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.
Hoofdredacteur Dr. Joh Hartog., Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Red.-adres Consciëntiesteeg 27.
Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Heftige beroeringen in Macedonie, Peloponnesus

„Binnendringen der Communisten niet tegen te gaan" zegt een plaatselijke Commandant

Londense Handelsconferentie begonnen; wil vrijer Handel

Truman zal uit noodzaak prijszetting afschaffen

NIEUWE TROEBELEN IN NOORD-GRIEKENLAND.

In het Noorden van Hellas werden drie dorpen door bandieten aangevallen. Een werd plat gebrand door de communisten, die dagelijks uit Albanië en Joegoslavië het land binnen komen. Een Griekse grenspost heeft dezer dagen een bende van 500 gewapende mensen afgeslagen. Uit Kozane moesten militairen uitrukken op het bericht, dat elders een grensoverval plaats vond. Zes voedselauto's werden buit gemaakt aan de voet van de Olympus. De inhoud werd gestolen, een auto verbrand, de mensen ontdaan van hun geld.

Vannacht werd weer een dorp afgebrand door 200 bandieten, die Joegoslavische krijgskreten slaakten. Er vond een gevecht van twee uren plaats bij Krievrishi, 15 km. benoorden Kozane. De commandant van de post zeide, dat het heel moeilijk is om toezicht te houden op de grens, omdat het terrein wild en woest is, zodat de communisten vrij spel hebben. Soms pakken zij wat wapenen en litteratuur, maar wij weten dat dit maar de bovenkant is. De grote massa ontsnapt (Kozane, (AP) 15.10).

En in het Zuiden.

Enkele kilometers boven Sparta, Peloponnesus, hadden gevechten plaats, waarbij 25 personen door koningsgezinden werden gedood als weerwraak voor de roof van een dorp, dat door linksen was belaagd (Athene, (AP) 15.10).

HANDELSCONFERENTIE IN LONDEN.

De afgevaardigden van 18 landen komen thans samen te Londen voor een Handelsconferentie onder auspiciën van de Verenigde Naties. De Verenigde Staten willen de handel soepeler maken door barrières neer te halen en ruimer werkgelegenheid te scheppen. De regeringen zullen daarbij haar hulp moeten bieden door wederzijdse overeenkomsten. Een en ander moet leiden tot een Internationale Handelsorganisatie als agentschap van de Verenigde Naties.

Of Rusland zal deelnemen is niet bekend.

Aanwezig zijn: Australië, België, Luxemburg, Brazilië, Canada, Chili, China, Cuba, Tsjechoslowakije, Frankrijk, Brits-Indië, Libanon, **Nederland**, Nieuw Zeeland, Noorwegen, Zuid-Afrika, Verenigde Staten, Groot-Britannië.

De algemene lijn zal vermoedelijk zijn, zoals Chili's Manuel Bianchi het uitdrukte: alle landen schragen het Noordamerikaanse plan, maar willen het slechts geleidelijk aan verwezenlijken, omdat de oorlog in de verschillende landen de economie verward heeft en men alleen door protectionisme veilig denkt te zijn (Londen, (AP) 15.10).

PRIJSZETTING IN V.S. OPGEHEVEN.

Harry S Truman, president van de Verenigde Staten, deelde gisteravond voor de radio mede, dat het in zijn voornemen ligt een hele reeks oorlogsmaatregelen op te heffen, o.a. de prijszetting, behalve die van huren.

De President hoopt hierdoor ook het tekort aan vlees tegen te kunnen gaan. Het toezicht op de vleesproductie moet echter vervallen vanwege de zelfzucht van bepaalde lieden, die om politiek voordeel en winzucht een en ander nodig maken (Washington, (AP) 15.10).

DE VOLTREKKING VAN HET VONNIS.

Behalve Ribbentrop slapen de elf nazies, die morgen vroeg een voor een ter dood gebracht zullen worden, vrij rustig. Geen hunner heeft een laatste verzoek gedaan betreffende een maaltijd of een extra bezoek van de echtgenote. De meesten zijn zeer ernstig gestemd en spreken met hun geestelijke of lezen in de Bijbel. Alleen Rosenberg weigert nog steeds geestelijke bijstand. De vijf katholieken onder de terecht te stellen mensen gingen hedenmorgen ter Communie. Alleen Kaltenbrunner nog niet, maar men verwacht dat hij vandaag ook de Heilige Communie zal ontvangen (Neurenberg, (AP) 15.10).

De gevangenis-autoriteiten te Neurenberg bevestigden dat de elf ter dood veroordeelde nazies Woensdagmorgen zullen worden opgehangen. Hij wilde evenwel toegeven noch ontkennen dat de terechtstelling in de gevangenis van Neurenberg za plaats vinden (Neurenberg, (AP) 14.10).

CONFERENTIE TEN EINDE.

De vredesconferentie heeft het werk voltooid aan de verdragen bij de goedkeuring van het ontwerp-verdrag voor Finland, ondanks vele tegenwerpingen van de zijde der Verenigde Staten.

Zo poogden de Verenigde Staten het bedrag voor de schadeloosstelling aan Rusland. zijnde 300 millioen dollar, terug te brengen tot 200 millioen. Deze pogingen mislukten echter (Parijs, (AP) 14.10).

PARIJS GESLOTEN.

De Parijse conferentie kwam in enkele slotvergaderingen bijeen in de sombere stemming dat het Russische veto dreigend hangt over het werk, dat de afgevaardigden in elf weken hebben gedaan. President George Bidault van Frankrijk zal vanmiddag een toespraak houden om de conferentie te sluiten. Ondertussen is men bezig de koffers te pakken voor de reis naar huis of naar New York, waar volgende week Woensdag de Algemene Vergadering der Verenigde Naties tezamen komt (Parijs, (AP) 15.10).

VERZOEK VAN TITO.

De New York Times verneemt van zijn berichtengaarder in Beograd, Joegoslavië, dat Tito vermoedelijk aan de Verenigde Naties zal vragen een onderzoek in Grieks Macedonië in te stellen. Volgens Tito terroriseren de koningsgezinde autoriteiten en illegale benden de bevolking aldaar (New York, (AP) 15.10).

WEER VRIJ.

Generaal Alfredo Kindelan, hoofd van de Spaanse monarchisten, is te Sevilla aangekomen. Kindelan was zeven maanden geïnterneerd op de Canarische eilanden, maar werd vrij gelaten omdat hij Minister van Luchtvaart in Franco's cabinet was geweest (Sevilla, (AP) 15.10).

NONSTOP-VLUCHT TERUG.

Het vliegtuig, dat op 6 October een nonstop-vlucht van Honolulu naar Caïro over de top der aarde heeft volbracht, zal vandaag terugkeren. Men hoopt de tocht in 11½ uur te doen (Parijs, (AP) 15.10).

OP TIJD GEMERKT.

Het transatlantische vliegtuig, dat te Parijs opsteeg, keerde na 2 uur en 5 minuten weer terug, omdat er wat haperde aan de machines (Parijs, (AP) 15.10).

GEEN VERWARMING OP SCHOOL.

De Londense gemeenteraad heeft verordend, dat op de scholen niet gestookt zal worden tot de temperatuur beneden 50° daalt.

Men wil kolen sparen en raadt aan om de kinderen zo dik mogelijk te kleden. Bovendien zal ter verwarming elk uur een injectie worden gegeven van calisthenics (Londen, (AP) 15.10).

WENSEN GEEN SPANJE.

Frankrijk, Mexico, Rusland en Polen zullen in Lake Success bij de Veiligheidsraad vermoedelijk samen optreden om toelating van Spanje tot het Internationale Hof van Justitie te verhinderen (Lake Success, (AP) 15.10).

MEXICO'S NAJERA.

Francisco Castillo Najera, minister van buitenlandse zaken van Mexico, zal aan het hoofd der afvaardiging staan, welke dit land op de Verenigde Naties te New York zal vertegenwoordigen (Mexico, (AP) 15.10).

GEEN ATOOMBOMMEN BUITEN DE V.S.

President Truman heeft doen bekendmaken, dat er geen atoombommen buiten de Verenigde Staten zijn. Eben Ayers, assistent van den Pers-secretaris van het Witte Huis, zeide namens den President tot de verslaggevers: „De enige atoombommen die ooit buiten de Verenigde Staten waren zijn die, welke gebruikt werden te Bikini en die, welke op Japan geworpen werden".

Dit was bedoeld als antwoord op de radio-uitzending op Zondagavond van Drew Pearson. De kroniekschrijver verklaarde toen dat er atoombommen waren buiten de Verenigde Staten (Washington, (AP) 14.10).

EEN STAD IN LICHTERLAAIE.

Sedert Zondag middernacht staat de stad Samana in Santo Domingo in lichterlaaie. De pogingen om de brand te blussen hebben nog geen resultaat gehad, zodat de algehele verwoesting van de stad verwacht wordt. Samana was reeds ernstig geteisterd door de aardbeving van 4 Augustus.

Er wordt een onderzoek ingesteld naar de oorzaak van de brand, welke — naar men zegt — opzettelijk gesticht werd. Samana is een provincie-hoofdstad en heeft 10.000 inwoners (Ciudad Trujillo, (AP) 14.10).

VIERMINISTERRAAD OP 4 NOVEMBER BIJEEN.

Een Franse berichtgever zeide, dat de raad der vier Ministers van Buitenlandse Zaken op 4 November te New York bijeen zal komen om de uiteindelijke verdragen met de vijf vroegere vijandelijke landen vast te stellen (Parijs, (AP) 14.10).

BESPREKING VAN ARBEIDSCONDITIES.

De New York Times meldde Maandag van Guatemala dat Zondag te Tapachula (Guatemala) de driedaagse besprekingen tussen de Mexicaanse en Guatemalanse vakbonden, onder voorzitterschap van den Mexicaan Vicente Lombardo Toledano, de voorzitter van de Latijns-Amerikaanse Arbeids federatie, geopend zijn. Deze besprekingen hebben tot doel een samenwerking te stichten voor de verbetering van de arbeids-condities (New York, Aneta, 14.10).

„Wel zelfstandig, maar betrekkingen blijven" wordt te Pangkal Pinang besloten.

Karnebeek landt in New York om V.N. voor te bereiden.

Nederlandse prijscontrole stelt de winstmarges voor Textiel E. A. Industrieen vast

CONFERENTIE VAN PANGKALPINANG TEN EINDE.

De Conferentie van de Minderheidsgroepen der Buitengewesten is Zaterdag geëindigd. Een resolutie werd aangenomen waarbij het recht van Indië op zelfbestuur en onafhankelijkheid wordt erkend, maar waarin niettemin de overtuiging tot uitdrukking wordt gebracht dat voortzetting der wederzijdse betrekkingen gewenst is.

De resolutie zegt: Een gedeelte van de conferentie is ervan overtuigd dat Indonesië een gelijkberechtigd deelgenoot moet zijn van Nederland in het Koninkrijk. Een aantal gedelegeerden was van mening dat de mogelijkheid moet worden gelaten voor een aantal gebieden met Nederland verbonden te blijven of een afzonderlijke status in het Koninkrijk te krijgen.

Ook is een resolutie aangenomen om de minderheidsgroepen vertegenwoordigen te geven in de reeds gestichte volksraden op Celebes en de Molukken en in de tijdelijke volksraden van Java en Sumatra. (Pangkalpinang, Aneta).

KARNEBEEK KWAM VOOR DE ANDEREN.

M. P. M. van Karnebeek is Zondag per KLM op het La uardia Vliegveld aangekomen. Hij verklaarde dat hij vóór de andere Nederlandse afgevaardigden kwam, om zich vertrouwd te maken met de laatste plannen voor een permanent hoofdkwartier voor de Verenigde Naties. (New York, Aneta, 14.10).

BESTRIJDING INFLATIEGEVAAR.

Vrijdag werd bekendgemaakt dat grote Nederlandse crediteuren, leidende figuren uit de handel's- en industriewereld en de handelsorganisaties, een stichting hebben georganiseerd om het inflatiegevaar te bestrijden. (Amsterdam, Aneta).

BESTUUR R.K. TWEEDE KAMERFRACTIE.

Het bestuur der katholieke Tweede Kamerfractie is als volgt samengesteld: Prof. Mr. C. P. M. Romme, voorzitter; Mr. F. G. C. J. M. Teulings, vice-voorzitter; Dr. L. G. Kortenhorst, 1e secretaris; Th. D. J. M. Koersen, 2e secretaris en W. J. Andriessen, penningmeester.

REDUCTIE VAN WINSTEN.

De directeurgeneraal van de Prijscontrole in Nederland, G. Brouwers, verklaarde Vrijdag dat de Regering van plan is de winsten van de textiel-, glas- en aardewerk-fabrikanten voldoende te reduceren om een reductie van 10% in de prijzen voor den consument mogelijk te maken.

Hij verklaarde verder dat de eerste stap in deze poging om de prijzen van de kleinhandel te verminderen vergezeld zal worden door de afschaffing van het quota-systeem in de toevoer van grondstoffen en van het instellen van het Engelse „Utility" systeem in het vervaardigen van essentiële noodzakelijkheden, vooral textiel en aardenwerk. (Den Haag, Aneta).

SMUTS NAAR BRUSSEL.

Veldmaarschalk Jan Christiaan Smuts is Zaterdagmorgen naar Brussel vertrokken, na vier dagen in Nederland te hebben doorgebracht (Aneta).

PATER GILLET BISSCHOP BENOEMD.

De oud-generaal van de Orde der Predikbroeders, Pater Martinus Gillet O.P., werd door den Paus benoemd tot titulair bisschop van Nicea (Vaticaanstad, ncwc).

het nieuws van vandaag

De wereld, die om vrijheid gevochten heeft, is deze ideale toestand nog niet deelachtig geworden.

Gisteren was het dertien jaar geleden, dat Hitler zich terugtrok uit de ontwapeningsconferentie en zijn opvoeding tot de oorlog definitief begon. Morgen zullen de exponenten van dit proces met de dood gestraft worden. Ondertussen is allerwegen eenzelfde proces in voortgang. (Weliswaar verklaarde Truman, dat er geen atoombommen buiten de Verenigde Staten zijn, maar ook Truman kan niet achter het stalen gordijn van de communisten zien. (Wij herinneren ons trouwens nog het bericht, indertijd door Aneta verstrekt, dat onze Philips voor het einde des jaars atoombommen zou kunnen maken. Zolang er een bewapent, kan de andere het niet nalaten. En de communisten laten het niet na. Men weet, dat de communisten een aanval voorbereiden, omdat een aanval een leerstuk van hun overtuiging is welke voor de communisten een onfeilbaarheid bezit, die met niets vergeleken kan worden.

De conferentie in Parijs is teneinde. Maar de deelnemers gaan moedeloos naar huis of de volgende conferentie — de handelsconferentie in Londen, de arbeidsconferentie in Tapachula, de Verenigde Naties in New York — omdat zij gevoelen dat het Russisch veto boven hun vergaderingen hangt. Op 4 November zal de vierministerraad bijeen komen om over de vijf verdragen, die dan op het laatst toch nog gereed gekomen zijn, te spreken en....... te beslissen.

De troebelen in Griekenland nemen een steeds ernstiger karakter aan.

In het Noorden, waar Macedonië en Thracië liggen, vechten de communisten (die uit Tito's land van... Russische wapenen voorzien worden) tegen de koningsgezinden en in het Zuiden, op het schiereiland Peloponnesus of Morea strijden de koningsgezinden (het Zuiden is overwegend monarchaal gezind) tegen de communisten.

Men kan het begrijpen. Griekenland is de enige plek in Oost-Europa, waar de actie der communisten gefaald heeft. Overal elders hebben zij hun schrikbewind weten op te leggen. Maar eens te meer heeft Engeland Griekenland gespaard. Dwaas is het te hopen, dat Tito — na zijn laatste vertoning waarbij hij zich niet ontzag een oneerlijke rechtbank vonnis te laten vellen over een katholieken bisschop, geestelijken e.a. — weer een staaltje geeft van de zegeningen welke het communisme voor de mensheid in pacht heeft. Hij, die de communistische bandieten in Noord-Hellas bewapent, heeft verklaard dat hij van de Verenigde Naties zal vragen eens een onderzoek in te stellen naar wie de terreur in Noord-Hellas wel oefent......

Tourisme Conferentie III

Vereniging voor de ontwikkeling van het tourisme opgericht

Elk gebiedsdeel een Touristenraad

Kies spreekt op de Slotvergadering

door

IS. BLOCH.

De vorige week Maandag vond de laatste voltallige zitting van de „Carribbean Tourist Conference" in het St. George Hotel te Brooklyn New York plaats. Deze vergadering was openbaar.

Het werk-comité, dat de gehele week inbegrepen Zaterdag en Zondag gewerkt had, bracht rapport uit over het bereikte resultaat, zulks bij monde van den Heer F. H. Robertson, gedelegeerde van Jamaica, en een expert op het gebied van tourisme.

De kern van het rapport was, dat de oprichting van een regionale organisatie van de Caribbean Tourist Development Association, zeer gewenst en practisch uitvoerbaar is.

Uitvoerig behandelde de heer Robertson de vraag „hoe het werk-comité zich de structuur had ingedacht, en op welke wijze de regionale organisatie gevormd zou moeten worden".

Ten aanzien van Curaçao en Aruba, alsmede Suriname, zou het Gouvernement een Tourist Board, een semi-officiële commissie ter behartiging van het tourisme kunnen oprichten.

Deze Tourist Board, die uit een aantal leden zou moeten bestaan, die Curaçao, Aruba, Bonaire, Saba en de overige eilanden vertegenwoordigen, zou uit haar midden een persoon kunnen benoemen, die een actief lid is van de Caribbean Tourist Development Assocation en die een of meer malen per jaar de vergaderingen der „Association" welke in het Caraïbische gebied gehouden worden, bijwoont.

Zo zal ieder land of gebiedsdeel in het Caraïbische gebied zijn Tourist Board moeten hebben met een actief lid, logischer wijze is dus de bijeenkomst van de actieve leden tezamen, de vergadering van de Caribbean Tourist Development Association.

De vertegenwoordigers van de landen, aangesloten bij de Assocation zullen dan een kantoor hebben te New York met een directeur aan het hoofd.

Deze directeur krijgt dus van de actieve leden gezamenlijk zijn instructies, maar daar deze leden slechts voor vergaderingen te New York zullen samen komen, wordt het nodig geoordeeld een adviserend lichaam te creëren, een „Advisory Council" samengesteld uit vertegenwoordigers van elk land en woonachtig in de Verenigde Staten.

Er moet vooral op gewezen worden dat de actieve leden degenen zijn die de werkelijke beheerders zijn en beslissingen nemen t.a.v. van de Assocation en dat de „Advisory Council" slechts een ruggesteun is voor den Directeur en er op toeziet dat alle instructies van de actieve leden worden uitgevoerd.

De actieve leden vertegenwoordigen Cuba, Haïti, de Dominicaanse Republiek, en de vier moederlandse regeringen, Verenigde Staten van Noord-Amerika, Engeland, Frankrijk en Nederland, dus zeven leden in het geheel.

Tevens was aan het rapport toegevoegd een concept van de „Incorporation van de Assocation" met de statuten.

De officiële naam zal zijn „Caribbean Tourist Development Assocation" en worden gevestigd te Dover in de staat Delaware. Men heeft Delaware gekozen omdat de verschillende procedures van oprichting en inschrijving van de Association daar vergemakkelijkt worden.

Tijdens de besprekingen van de oprichting der Association, welke artikelsgewijze in het werk-comité langdurig besproken is, was er een rechtskundig adviseur aanwezig die op de talloze vragen van de gedelegeerden en hun adviseurs een antwoord gaf en de nodige redactiewijzigingen aanbracht.

Ook was er een ontwerp van een budget en een uitgewerkt schema van de vermoedelijke bijdrage van ieder land, territoire of Gebiedsdeel die lid zullen worden van de Caribbean Tourist Development Association. Het budget zal vermoedelijk $ 200.000. zijn.

Daar het „Certificate of Incorporation" en de statuten niet in de plenaire zitting behandeld werden, werd niet bekend, op welke wijze het werk-comité zich ingedacht had hoe het totaal bedrag van tweehonderdduizend dollars bij ekaar te brengen.

Ik heb vernomen dat men aanvankelijk van plan was om de constitutie der diverse landen, territoires en Gebiedsdelen vast te stellen op basis van het tourisme dat deze landen vóór de oorlog kregen, men heeft daarvan moeten afzien omdat er geen betrouwbare statistieken beschikbaar waren.

Het comité heeft toen voor elk land enz. een bedrag bepaald, bij de vaststelling, waarbij een aantal verdisconteerd zijn. Het is dus maar een methode om voor de eerste twee jaren de fondsen bij elkaar te krijgen, doch het spreekt vanzelf dat de regionale organisatie voor de juiste statistische gegevens dient te zorgen, waarna op grond daarvan de contributies vastgesteld zullen worden voor de betrokken landen.

Er is evenwel bepaald, dat zodra 50% van het totale bedrag voor de oprichting benodigd binnen is, er tot oprichting van de

C.T.D.A. zal worden overgegaan.

Hierna sprak onze gedelegeerde de heer H. E. Kiès over „What Regional Association can do, to facilitate the development of Transportation Services". Op duidelijke wijze en punt voor punt behandelde Kiès dit probleem waarbij hij een overzicht gaf van de vervoersmogelijkheden van voor de oorlog 1937 tot op heden. Deze rede werd door allen met belangstelling gevolgd en duurde 25 minuten. Na beëindiging had de heer Kiès een dankbaar applaus in ontvangst te nemen.

Vervolgens sprak de Heer F. Dietz over „What a regional association can do to supplement the promotional efferts of individual territories".

Hierna werden door de gedelegeerden verschillende moties ingediend waaronder een aan de „International Conference of Tourist Organizations, momenteel te Londen bijeen, waaraan door de landen hier bijeen verzocht wordt, om onmiddellijk maatregelen te nemen tot vergemakkeling van paspoortfaciliteiten en het overkomen van andere bezwaren welke de bevordering van het tourisme in de weg kunnen staan.

Nadat de Heren Ch. W. Taussig, Chairman of the Caribbean Commission, O. A. de Lima, Chairman of the Tourist Conference en L. W. Cramer, Algemeen secretaris een slotwoord gesproken hadden, was deze zo belangrijke Conferentie ten einde.

's-Middags was er nog een bijeenkomst van de Pers en een groot aantal vertegenwoordigers van scheep- en luchtvaart-ondernemingen welke verschillende vragen kunnen stellen, verband houdende met de besprekingen op deze conferentie.

Behalve de „Aruba Post" heeft ook Aruba zijn pers in veelvuldigheid gekend. Dit is maar een greep uit het fotomateriaal van het boekje van Dr. Hartog, dat eerlang op Curaçao zal aankomen, maar dat men nu reeds bij de plaatselijke boekhandels kan bestellen.

Waarom de K. L. M. op Zuid-Amerika gaat vliegen.

Onze relaties dateren al van vóór 1600.

In verschillende bladen lezen wij het volgende:

Nu ons land begin October ook zijn vliegende vleugels gaat uitslaan over Zuidamerika is het wellicht interessant aandacht te schenken aan de nauwe betrekkingen, die reeds eeuwen tussen Nederland en Zuidamerika bestaan. Deze relaties dateren al uit de tijd vóór 1600, toen de Nederlanders van de Lage Landen als koopvaarders voor Portugese rekening de havens van Brazilië en Argentinië afvoeren.

Toen Lissabon in 1580 door onze toenmalige vijand Spanje werd bezet, veranderden koopers en kapers, en als Piet Hein geen naam had gemaakt door de Zilvervloot, zou hij allicht beroemd geworden zijn door de vele suikervloten die hij voor de kust van Zuidamerika op de Spanjaarden wist te veroveren. Een halve eeuw later kregen de Nederlanders vaste voet aan Zuidamerikaanse wal en uit die tijd dateren ook onze nauwe relaties met de West-Indische gebieden.

Voor de oorlog was Nederland een grote afnemer van de Zuidamerikaanse stapelgoederen als koffie, granen en salpeter. De scheepvaartlijnen van de Koninklijke Hollandse Lloyd, de K.N.S.M. en Van Nievelt Goudriaan en Co. bestreken het gehele Zuidamerikaanse gebied, terwijl de bemiddeling van de Hollandse Bank Unie die op Latijns Amerika was gespecialiseerd, steeds zeer belangrijke diensten heeft bewezen.

Met dat al heeft onze export naar Zuidamerika nooit een bevredigende omvang gehad. Teneinde de handel met Zuidamerika te bevorderen, werd in 1932 het Nederlands-Zuidamerikaans Instituut opgericht, terwijl in Buenos Aires al een Nederlandse Kamer van Koophandel bestond, bijgestaan door verschillende correspondentschappen in Argentinië en Brazilië. Uit het Nederlands Zuidamerikaans Instituut is ook de Nederlandse Handelmissie in 1937 voortgekomen, die de naam Holanda eens te meer een goede klank in Zuidamerika heeft bezorgd.

De zeer ruime goodwill, die ons land op historisch-culturele gronden in Zuidamerika bezit, is echter nog nooit voldoende benut. Men was in Nederland te weinig bekend met de eigenaardigheden van de Zuidamerikaanse markt, terwijl men meestal niet over de nodige fondsen beschikte om door te zetten tot de „leertijd" voorbij was.

Aan deze feilen zijn verschillende ondernemingen ten gronde gegaan.

Het uitbreken van de oorlog scheen aanvankelijk de gehele uitvoer van Latijns-Amerika stil te leggen. Reeds in de crisisjaren vlak voor de oorlog was de vraag naar de Zuidamerikaanse stapelproducten sterk verminderd. Ook viel Duitsland — dat een der voornaamste afnemers was — af, gevolgd door Frankrijk, Nederland, België en Italië. Engeland en weldra ook de Verenigde Staten hadden met grote vervoersmoeilijkheden te kampen. Het gevolg was voor Zuidamerika niet alleen een sterk ingekrompen uitvoer, maar ook een verminderde invoer, want ook als leveranciers van machinerieën productiemiddelen konden de oorlogvoerende landen niet langer fungeren. De neutrale landen konden de vroegere leveranciers en afnemers niet vervangen en zo bleef er voor Zuidamerika niets anders over, dan een eigen industrie te stichten. Het spreekt vanzelf, dat daardoor op de Zuidamerikaanse markt verschuivingen plaats vonden, die verschillende mogelijkheden openden.

Hoewel Europa door eigen goederennood voorlopig slechts in bescheiden mate aan eventuele aanvragen zal kunnen voldoen, hebben de vroegere relaties van Zuidamerika terecht begrepen, dat het met het oog op de toekomstige handel nodig is, nu reeds, voeling te houden met aanstaande afnemers. Men beseft ook in ons land, dat Zuidamerika een onmisbaar afzetgebied voor ons en voor Europa is en dat zoveel mogelijk geconcentreerd aan de verovering van deze markt moet worden gewerkt. Verschillende grotere en kleinere combinaties hebben zich tot dit doel gevormd.

Het met zoveel geestdrift hervatten van dit offensief, valt samen met het initiatief van de K.L.M. om Zuidamerika door een luchtdienst te verbinden met ons land en door aansluitende luchtlijnen eveneens met de meeste andere Europese landen. Tweemaal per week zullen viermotorige vliegtuigen voor 40 passagiers de Zuidelijke Atlantische Oceaan oversteken en behalve Recife drie grote millioensteden in Zuidamerika, n.l. Rio de Janeiro, Sao Paulo en Buenos Aires aandoen.

Mede in verand met deze luchtverbinding heeft de K.L.M. contact gezocht met een willekeurige groep personen uit de Nederlandse zakenwereld. Uit een vergadering, waarin besproken is, hoe het Nederlandse bedrijfsleven en de K.L.M. door een gezamenlijk optreden de Zuidamerikaanse markt kunnen „openbreken", is een klein comité gevormd, bestaande uit vertegenwoordigers der Fa. Van Nievelt Goudriaan en Co., de Gemeente Rotterdam, de Koninklijke Hollandse Lloyd, het Nederlands-Zuidamerikaans Instituut en de K.L.M.

Het was uiteraard niet mogelijk om allen die ideeën hebben, die de goodwill van Nederland in Zuidamerika kunnen verhogen, te horen.

Het is van groot belang, dat de K.L.M. en het Nederlandse bedrijfsleven kunnen rekenen op elkaars steun, want het gezegde: „de handel volgt de vlag", geldt ook ten aanzien van Zuidamerika. Moge dan een nieuwe luchtverbinding, welke die vlag moet uitdragen, tot steun zijn van de handelsstroom in beide richtingen en tot prestige van „Holland", dat in Zuidamerika nog steeds voor een goede klant doorgaat.

Hij en Zij

Mlle Suzy en Monsieur X

Wie zou ooit gedacht hebben, dat die keurige leraar in de geschiedenis in Lyon, de heer Georges Bidault een dubbel leven leidde? En toch was het zo.

's Avonds camoufleerde hij zich als een stil heertje met een puntbaardje, zette een bril op en zelfs zijn beste vrienden konden hem niet herkennen. Hij ging op avontuur uit en welk een avontuur! Geen amoureuze perikelen, veel spannender!

Tegenover de Gestapo en zijn handlangers wist hij een onzichtbaar leger op te stellen, dat groeide en groeide. Het grote Franse vrijheidsleger der maquis, waarvan hij als Mr. X. de aanvoerder was en dat in de verborgenheid de macht van den vijand ondermijnde en saboteerde.

Zoals hij vóór de oorlog „L'Aube" had geredigeerd, zo leidde hij nu het illegale blad „Bulletin de la France combattante", in het donker verspreid, in het geheim gelezen, maar dat het volk steunde in zijn verzet en de Fransen deed glimlachen om de brallende, zelfverzekerde Duitse overwinningsberichten in hun eigen, aan handen gelegde pers. Hij was de schakel tussen De Gaulle en de ondergrondse medewerkers van Vichy, die het gezag langzaam maar zeker wisten te slopen. De Gestapo lette niet op dit onaanzienlijke, onschuldig uitziende heertje met zijn baardje en bril, zoals er duizenden in Frankrijk rondliepen. Dat hij de voorzitter was van de Franse vrijheidsbeweging, deze Mr X, die alle draden van het net dat zich over heel Frankrijk uitspreidde, in handen had, wachtend op het ogenblik, dat zijn mannen luidkeels het onstuimige vrijheidslied „Le jour de gloire est arrivé" zouden kunnen zingen, kwam niet in hen op!

Mlle Nancy Suzanne Borel, een klein, levendig, zeer energiek persoontje, werkte op het Ministerie van Laval in Parijs. Zij had een zeer merkwaardige loopbaan voor een vrouw gekozen, diplomate, en was de eerste Franse vrouw die dit glibberige pad wilde bewandelen.

Heel de deftige Quai d'Orsay kwam in opstand.

Een vrouw en nog wel een jong meisje, wilde met de eerbiedwaardige diplomaten gelijkgesteld worden. Non, non et non! Een wetje werd ontworpen, waarbij bepaald werd, dat vrouwen van een verantwoordelijk diplomatiek ambt uitgesloten werden.

Maar de wet ten spijt liet Mlle Borel zich niet ontmoedigen. Zij wist, dat zij genoeg capaciteiten had om het tegen haar mannelijke collega's op te nemen. Wie van hen kende, zoals zij, Chinees? Zij deed examen in 1939 en zakte. Een jaar later slaagde zij en werd niet al te enthousiast tot het gilde der diplomaten toegelaten, onder de voorwaarde evenwel, dat zij slechts binnenlandse post zou bekleden.

De oorlog gaf haar echter een geheel andere levenskans. Na de wapenstilstand volgde zij het ministerie Laval naar Vichy, maar niet in dienst van de landverraders.

Ook zij leidde nu een dubbel leven: ogenschijnlijk was zij de toegewijde assistente van Laval, in werkelijkheid spionneerde zij voor haar landsleden in Londen en deed hun via Spanje en...... Mr X. belangrijke mededelingen toekomen.

Achterdocht.

Laval begon echter achterdocht tegen haar te koesteren, al had hij geen bewijzen, hij zette zijn bekwame secretaresse op non-activiteit. Mlle Borel en de spion „Suzy" en het „Door Suzy gezonden" werd een wachtwoord, dat alle hermetisch gesloten deuren wijd opende. Een ieder, die deze toverformule uitsprak, werd geholpen.

Keer op keer kreeg Mlle Suzy geheime codes van Mr. X., zij kende elkaar niet, hoe nauw hun samenwerking ook was. Ja eens, bijna. De politie van Laval was op het spoor gekomen van het heertje met bril en puntbaard, dat niet zo onschuldig was, als hij er uit zag. Mlle Suzy had het op zich genomen hem te waarschuwen en te helpen vluchten. Bizonderheden zijn niet bekend, al schijnt vast te staan, dat zij elkaar ook toen, nog niet ontmoet hebben.

Mr. X. wist zijn achtervolgers om de tuin te leiden, maar lang duurde zijn vrijheid niet, hij werd toch gepakt, om gelukkig weer te ontkomen.

De dag der bevrijding!! Hier en daar werd er nog hevig gevochten. De maquis doken uit hun schuilplaatsen op, om den vijand uit de stad te drijven. Mr. X. met een klein groepje trachtte het stadhuis te bereiken, maar stuitte op de hoge muur langs de begraafplaats Père Lachaise, de omliggende straten waren nog in handen van de Duitsers en zij moesten er dwars doorheen breken. Mr X. vond een ladder, het gelukte hem de muur te forceren het stadhuis te bereiken en de vrijheid van Frankrijk werd geproclameerd.

Maar ook nog een andere dag was aangebroken. Toen Mr X. als Bidault, Minister van Buitenlandse Zaken in de eerste vrije regering van De Gaulle zitting nam, ontmoette hij eindelijk de geheimzinnige Suzy en zij werd zijn assistente en chef de cabinet. Quai d'Orsay moest zich gewonnen geven en het wetje, dat vrouwelijke diplomaten geen verantwoordelijke posities konden innemen, werd ingetrokken. Even nog wachtte haar een kleine teleurstelling.

Bij de gebruikelijke promoties, werd zij overgeslagen. Bidault kwam voor haar op en benoemde haar tot secretaresse van de legatie en tot zijn eerste medewerkster.

Men vertelt, dat hij haar op een goede dag een lijst van nieuwe gezanten overhandigde, waarop hij onderaan had geschreven: „Mijn beste secretaresse, ik heb nog een andere zaak met u te bespreken. Mag ik u om uw hand verzoeken?" In dezelfde kanselarijstijl antwoordde zij: „Excellentie, de zaak wordt in overweging genomen."

De beslissing viel gunstig uit en als laatste officiele onderteekening zette Mlle Borel haar naam op de diplomatenpas, waarop zij met haar man op hun huwelijksreis naar Zwitserland vertrok.

Nu is Mr. X. President Bidault geworden en Suzy staat hem als Madame la Présidente met alles terzijde en alle belangrijke staatkundige quaesties bespreekt hij eerst met haar. Vroeger ging zij zo in haar werk op, dat zij haar uiterlijk als secundair beschouwde, maar zij beseft nu, dat bij haar representatieve plichten, al heeft zij nog zo'n groot intellect, de mode geen te verwaarloze factor mag zijn.

Bidault ziet men steeds zonder hoed, omdat het bijna onmogelijk is een passend groot model voor hem te vinden.

Eén hoofddeksel bewaart Mme Bidault echter als een grote schat, een oude grijze vilten hoed, naast een baardje en een bril; de attributen van Mr. X.

(De Drie Landen)

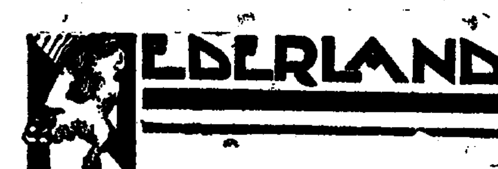
VERKEERSONGEVALLEN.

Vond een aanrijding plaats op De Ruyterkade ter hoogte van de Markthallen tussen een jeep en een autobus, waarbij beide werden beschadigd. De bestuurder van de jeep bracht zijn voertuig rechts van de weg tot stilstand. De bestuurder van de autobus, die dit te laat bemerkte, reed tegen de jeep aan.

Vond een aanrijding plaats nabij de verkeerspost Punda, tussen twee personenauto's waarbij beide werden beschadigd. De bestuurder van een der auto's zou door het stopteken van den verkeersagent hebben gereden waardoor de aanrijding ontstond.

Sloeg op de Weg naar Westpunt ter hoogte van Veeris een vrachtwagen om, waarbij de vrachtwagen ernstig werd beschadigd. De bestuurder van de vrachtwagen verkeerde in kennelijke staat van dronkenschap.

Vond een aanrijding plaats in de Oranjestraat tussen een geparkeerde personenauto en een vrachtwagen, waarbij de personenauto ernstig werd beschadigd. De bestuurder van de vrachtwagen verkeerde onder de invloed van alcoholhoudende drank.

DRIJVENDE WEERSTATIONS OP OCEAAN.

Nederand brengt een schip naar Golf van Biscaye.

Het devies van de K.L.M. „Safety First" is een devies, dat voor de gehele luchtvaart moet gelden. Naast een goed functionnerende gronddienst, deugdelijk materiaal en geoefend personeel is de weersgesteldheid een belangrijke factor voor veilig vliegen. Uiteraard heeft men deze factor niet in de hand. Evenwel, wanneer men de weersgesteldheid overal kent, kan men de vliegroutes via de gunstigste weerzones kiezen.

Eén dezer dagen werd, volgens „Het Vrije Volk" te Londen de „Provisional International Civil Aviation Organisation" gesticht en overeenstemming bereikt over het leggen van een aantal drijvende weerstations langs de Atlantische routes.

Een tiental staten rond de grote vijver nemen deel aan de uitrusting van 13 schepen, die vooral langs de Zuidelijke — de ongunstige Noordelijke za men zoveel mogelijk gaan mijden — Atlantische route ligging krijgen. Niet alleen voor het verstrekken van weerkundige gegevens aan vliegtuigen, ook voor hulpverlening voor de scheepvaart en wetenschappelijke doeleinden zullen deze schepen van betekenis. Ook de weervoorspellingen voor het vasteland krijgen een groter betrouwbaarheid, wat van belang is voor de landbouw en alle bedrijven waarvoor de weersgesteldheid een rol speelt.

Het door Nederland uitgeruste schip komt ter hoogte van de Golf van Miscaye een eind in de Oceaan te liggen. Behalve de drijvende weerstations komt er een in Ierland, dat ver vooruitgeschoven in de Atlantic ligt.

„Journalistiek Leven in Curacao“

door

Nic. van Meeteren.

Boeken, schreef eens iemand, wiens naam mij momenteel niet te binnen schiet, zijn onze beste vrienden; mij komt het echter voor, dat hij het niet bij het rechte eind had. Mijns erachtens had hij moeten schrijven, „goede boeken", want er zijn ook slechte, meer zelfs dan men gewoonlijk zou willen toegeven. Maar het is wel zeer de vraag waar men de grens tussen goede en kwade boeken zou moeten trekken. Stof, dat goed is voor de ene, hoeft dat nog niet te zijn voor de andere. Makkelijker is het dus de boeken in drie klassen te verdelen, namelijk de werken, die goede kost zijn voor iedereen, dus goede vrienden van den mens, andere die wel geschikt zijn voor sommigen en voor anderen weer niet, en de rest, die uit zich zelf slecht is voor iedereen.

Wat echter het werk aangaat, waarover wij het nu zullen hebben, hoeven wij geen vrees te koesteren, dat het niet door elken lezer onder die der eerste categorie zal worden gerangschikt, niet alleen door inhoud en strekking, maar ook door verzorging, vorm en trant, vooral door deze laatste, die den lezer boeit en bij hem, tegen wil en dank, de belangstelling opwekt voor het behandelde onderwerp, een stuk geschiedenis van Curaçao, dat niet zozeer tot de verbeelding spreekt als verhalen van militaire prestaties, oorlogsdaden en geweld, doch ten minste even belangrijk is.

Den Curaçaoënaar doet het ontegenzeggelijk prettig aan te kunnen constateren, dat vooral in de laatste jaren, zo veel gedaan wordt aan de geschiedenis van ons eiland, zowel door het landskind als door rijksgenoten uit Europa. Het heeft er veel van, dat de belangstelling ervoor met de dag toeneemt, hetgeen niet anders dan tot tevredenheid kan stemmen en zeer zeker zal bijdragen, dat de oude waarden, door de oorlog niet vernietigd, maar slechts in een hoekje geduwd, weer in ere zullen worden hersteld en dat het oude Curaçao zich zelf zal terugvinden.

Ditmaal is het „Journalistiek leven in Curaçao" van de wel versneden pen van Dr. Joh. Hartog, Voorzitter van de Curaçaose Persvereniging, Hoofdredacteur van de Amigoe di Curaçao, dat voor ons op tafel ligt.

Het boek trekt door zijn symbolische bandstempel, ontwerp van den Heer E. A. Winters, onze aandacht en nodigt ons als het ware uit om kennis te nemen van de inhoud.

Bladeren wij het door, dan valt de verluchting met clichés naar foto's van den bekenden fotograaf, den Heer Linker, en de grote zorg aan de uitgave besteed, ons dadelijk op, hetgeen niet weinig toe bijdraagt het boek, reeds door inhoud, zoals wij straks zien zullen, een ware aanwinst voor de literatuur van en over Curaçao, nog voordat wij daarvan kennis hebben genomen, aantrekkelijk te maken voor den boekenliefhebber.

Wij krijgen tussen de text mooie afdrukken op kunstdrukpapier te zien van de koppen van de meeste in de loop der tijden alhier uitgegeven kranten en tijdschriften, waaronder enige van zeer oude datum; van enkele zien wij zelfs de hele voorpagina, doch missen op de voorpagina van het werk een afdruk van de „St. Eustatius Gazette". Gelukkig echter, kon deze op het laatste ogenblik nog worden afgedrukt, namelijk No. 173 van 31 Augustus 1792, ofschoon niet op kunstdrukpapier. Dit periodiek, dat rondom 1790 het levenslicht zag, kan gerust als het eerste persproduct van het gebiedsdeel worden aangemerkt, al maakte ten tijde zijner verschijning de bovenwindse eilanden geen deel uit van de kolonie Curaçao, die alleen uit de drie benedenwindse eianden bestond.

Voor den belangstellenden lezer zij het echter vermeld, dat hij niet met den schrijver hoeft te jammeren (blz. 122 e.v.) over het spoorloos verdwijnen der nummers, vroeger in het bezit van Pater Delgeur. Ten minste een der nummers is terecht. Door de goede zorgen van Zijne Excellentie, Dr. P. A. Kasteel, is het Curaçaose Museum in het bezit gekomen van No. 190 van 28 December 1792, met drie fotocopieën ervan.

Nu wij toch bezig zijn de keurige verzorging te bespreken, moeten wij, alvorens over te stappen naar de inhoud, het voornaamste gedeelte, onze spijt betuigen, dat het niet mogelijk is geweest het werk ingebonden in de handel te brengen, wat wij wel aan de oorlog zullen hebben te danken.

En nu de inhoud. Eerst de inleiding, dat gedeelte, dat door de meeste lezers wordt overgeslagen en toch meermalen van groot belang blijkt te zijn voor een beter begrip van wat volgt. Reeds dadelijk valt het op dat de schrijver zich van af het begin bewust was van de moeilijkheden aan de samenstelling van een geschiedbeschrijving van het journalistiek leven in Curaçao, verbonden, uit gebrek aan goede bronnen, samengebracht in archieven, bibliotheken enz., waar zij voor belanghebbenden ter bestudering liggen. Hij uit zijn spijt over de wijze waarop hier door sommige personen met belangrijke documenten wordt omgesprongen, hetgeen hem onbegrijpelijk is, in aanmerking genomen de gehechtheid der bevolking aan haar geboortegrond, die, volgens hem, zover gaat, dat de bewoners der onderscheidene eilanden elkander „bijna niet eens als landgenoten willen erkennen", wat naar onze bescheiden mening, wel een beetje overdreven lijkt; wellicht mag het voor de andere eilanden zo zijn, maar voor wat Curaçao en Bonaire aangaat toch niet.

Na de „Inleiding" komt als steeds de eigenlijke studie. Wie echter denkt hier een droge opsomming van bestaan hebbende bladen te zullen vinden, vergist zich deerlijk. Bij elke vermelding van een blad krijgt de lezer een korte beschrijving van de richting, zo politieke als Godsdienstige, de taal waarin het blad werd geredigeerd, de naam en biezonderheden van den uitgever, redacteur en drukker, plaats en tijd van verschijning enz. alles getuigende van een diepe studie en grote nauwgezetheid.

Zoals begrijpelijk komen in de beste geschiedwerken af en toe onnauwkeurigheden en tegenstrijdigheden om de hoek kijken, die niet te vermijden zijn. In het onderhavige werk hebben wij slechts een enkele maal een aantekening aangetroffen, die bij ons de vraag deed rijzen: hoe hebben wij het nu? Er staat namelijk op pagina 15 No. 2 „El Semanario" uitgegeven op Aruba 1890-1895 en op pagina 39 No. 49, uitgegeven op Curaçao 1892-1904. Werd het blad dus van 1892-1895 op beide eilanden uitgegeven?

Erg aannemelijk is het niet. Ons wil het voorkomen, dat het blad eerst op Curaçao en daarna op Aruba, waar de redacteur-uitgever-drukker zich intussen metterwoon had gevestigd, werd uitgegeven, tot het ogenblik dat Grunings het daar met de bevolking te kwaad kreeg en noodgedwongen het eiland moest verlaten. De verdere uitgave had sindsdien plaats op Curaçao.

Na ons in het eerste hoofdstuk vertrouwd te hebben gemaakt met alle bladen, die het licht in ons gebiedsdeel hebben gezien van 1790 af, wordt in het tweede onze kennis verrijkt met beschouwingen over het ontstaan van de eerste persproducten; de redenen, die klaarblijkelijk tot hunne verschijning hebben of schijnen te hebben geleid; de duur van hun bestaan; de veeltaligheid van de meeste dier periodieken en de oorzaken waaraan dit dient te worden toegeschreven. Verder treffen wij vergelijkingen aan tussen de verschillende uitgaven tussen verschillende perioden, en wijst de schrijver ons op tal van biezonderheden, die wellicht anders aan onze aandacht zouden zijn ontsnapt, de een nog wetenswaardiger dan de ander. In een woord: hij weet den lezer zodanig te interesseren, voor het onderwerp, dat deze, eenmaal aan het lezen, het boek slechts noodgedwongen neerlegt.

Zo weet hij te vertellen hoe in 1872 een tweetalig blad het licht zag onder de Franse naam van „L'Echo de Curaçao", dat wonderlijk genoeg, gedeeltelijk in het Frans was gesteld, ofschoon men thans, dus zeventig jaar later, op Curaçao eerder met Arabisch, Grieks en Jiddisch terecht komt dan met Frans. Hij laat uitkomen, dat het vroeger anders moest zijn geweest, haalt voorbeelden aan, vestigt de aandacht van den lezer op de vele artikelen en advertenties in de Franse taal en laat uitkomen dat, hoe ongelooflijk ook, de muziekband van Scherpenheuvel de naam kreeg van „L'Echo de Mont Aigu". Hieraan zou men kunnen toevoegen, dat zestien jaar later, namelijk ter gelegenheid der herdenking van het vijfde lustrum der emancipatie, een geschrift verscheen in de vorm van een brochuurtje getiteld „Souvenir-Recuerdo", waarin een juweeltje van taal en stijl van de hand van den Heer C. Gorsira [1]) was opgenomen, getiteld „Les Architectes de la bonne demeure".

Maar ook twintig jaar later in 1892, verscheen een Frans blad op Curaçao (zie pagina 39 No. 50), „Les Indes Occidentales" onder redactie van Louis Boutin.

Verder worden ook de koppen en de taal waarin de periodieken gesteld waren, door den auteur onder de loupe genomen. Hij maakt het den lezer duidelijk hoe de taal, waarin de kop van het blad was gesteld, in vele gevallen niets zegt omtrent de taal van het blad zelf en haalt meer dan een voorbeeld hiervan aan.

Af en toe weet hij ook critiek op de redacteurs-uitgevers den lezers voor te leggen, maar slechts dan, wanneer deze ten volle gewettigd is. Zo weet hij ons te vertellen hoe dikwijls schaar en lijmpot veel meer gebruikt werden dan vulpen of potlood.

Als slot van het hoofdstuk laat hij de verschillende motto's, waarvan vele in het latijn of in vreemde talen, de revue voor het lezersoog passeren, om het volgende te wijden aan de „titels der bladen" en de „ondertitels", waarin vergelijkingen worden gemaakt en aandacht besteed aan de keuze der namen.

Hierna wordt het drukkerijwezen behandeld. Zo zouden wij kunnen doorgaan, maar laten wij liever een verdere opsomming van de inhoud achterwege. Genoeg is het te zeggen, dat achtereenvolgens de oude kranten, episodes uit het worstelperk der pers, de overgang van de week- of maandblad- naar de dagbladpers en aan het slot de journalisten zelf en het lezend publiek van verschillende gezichtspunten uit worden belicht: het ene hoofdstuk even interessant als het andere, terwijl de stijl van begin tot eind even aantrekkelijk en boeiend blijft.

Maar het is niet alleen aan de verruiming onzer kennis omtrent de plaatselijke geschiedenis der pers, dat het werk zijn waarde ontleent; ook op ander gebied, niet in het minst op dat der culturele ontwikkelingsgeschiedenis van ons volk, heeft het zijn waarde, vooral voor den aandachtigen lezer en beoefenaar der historie.

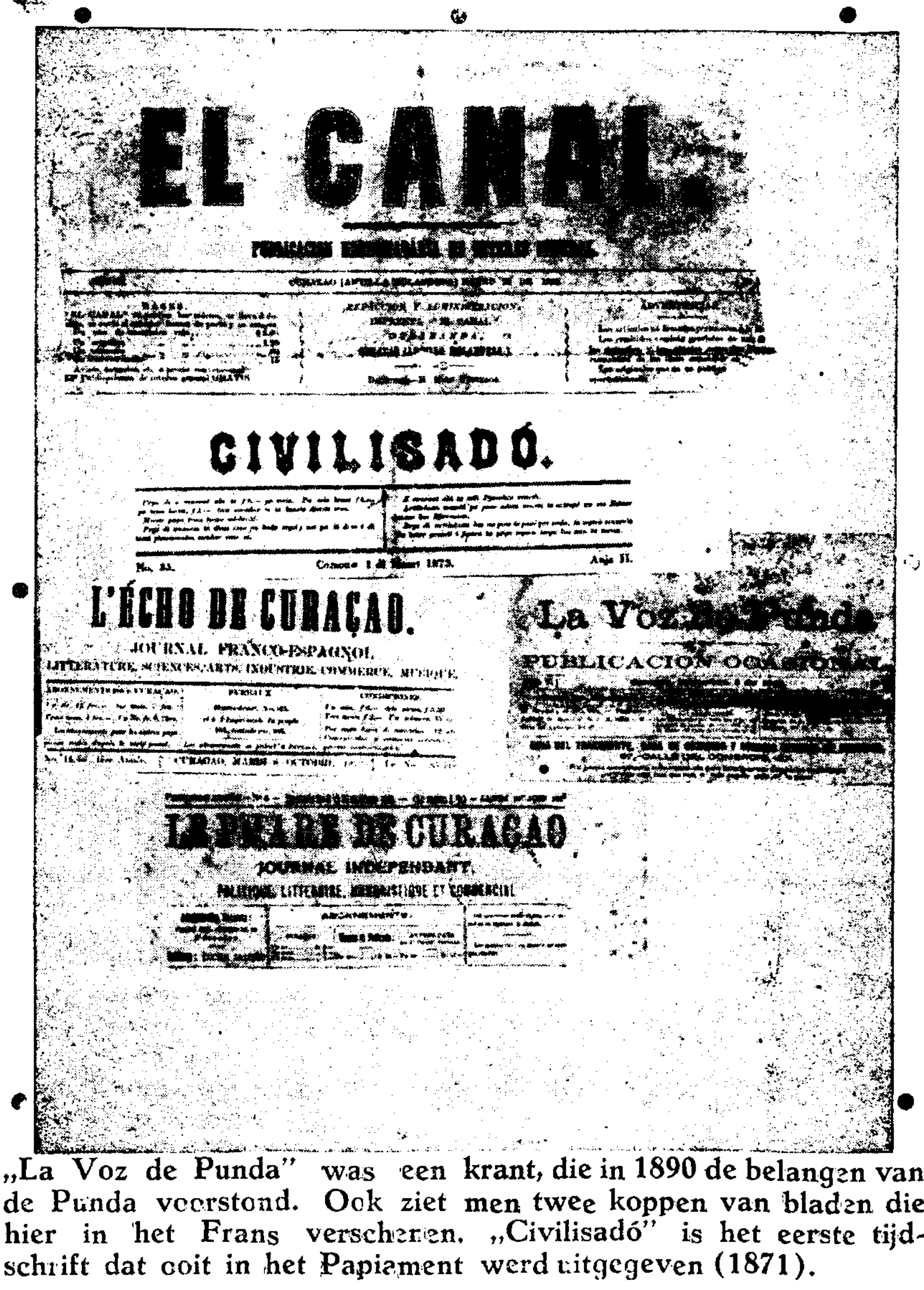
Met een gerust geweten kunnen wij dus het werk ten zeerste aanbevelen. Het hoort in de boekenkast van elken ontwikkelden Curaçaoënaar, maar ook in handen van ieder die belang stelt in de geschiedenis en in het wel en wee van onze eilanden, ook van hen, die af en toe een boek in handen nemen om hun ledige uren te vullen, daar soms, en dit is zeer zeker hier het geval, realiteit veel interessanter is dan fictie.

Onze opinie is dan ook: een uitstekend werk, zijn prijs ten volle waard.

Even willen wij nog wijzen op een drukfoutje op blz. 28 No. 10, waar instede van de naam Jesurun Penso, die van Haim Penso Jesurun voorkomt. Ook op blz. 262.263 missen wij zijn naam en moet die van A. A. Wolfschoon, niet onder de Joodse, maar onder de R.K. schrijvers worden gerangschikt.

Den schrijver onze gelukwensen met de vrucht zijner studie, die wij een ruime verspreiding toewensen en heel spoedig, een tweede oplaag.

[1]) Niet de redacteur-uitgever van de Curaçaose Courant, maar de ontdekker van fosforzure kalk op Sta. Barbara.

„La Voz de Punda" was een krant, die in 1890 de belangen van de Punda voorstond. Ook ziet men twee koppen van bladen die hier in het Frans verschenen. „Civilisadó" is het eerste tijdschrift dat ooit in het Papiament werd uitgegeven (1871).

OFICINA-MARITIMA.

Dit is het eerste dagblad, dat op Curaçao verscheen. Het liep van 1886 tot 1902. Redacteur was de bekende Josias P. Fidanque, een van de grondleggers der journalistiek in Curaçao.

Indonesië.

VAN DE „KAREL DOORMAN"

Zeven vliegtuigen zijn op het Kemajoran-vliegveld bij Batavia aangekomen, na opgestegen te zijn van de „Karel Doorman". De vliegers keren per Catalina weer naar het vliegdekschip om andere toestellen naar Batavia te brengen. (Batavia, Aneta).

VERKLARINGEN VAN DR. DE JONG.

Dr. A. M. de Jong, Nederlands Gouverneur van de Internationale Bank voor Heropbouw en Directeur van de Nederlandse Bank is Zaterdag per KLM naar Nederland vertrokken. Hij woonde de vergadering bij van de Gouverneurs van de Internationale Bank te Washington. Hij verklaarde dat de heropbouw slechts een langzaam verloop heeft, maar toch voldoeningsgovend is. De wereld kijkt nu met verwachting naar de Verenigde Staten voor ontwikkeling van een behoorlijk prijspeil (New York, Aneta).

VIERDE TREIN.

Zaterdagmorgen is een trein met 722 geëvacueerden uit het binnenland van Java te Batavia aangekomen. Dit is de vierde trein sedert de evacuatie op 26 September werd hervat (Batavia, Aneta).

HALLO INDIË.

De radio telefoondienst tussen Nederland en Nederlands Indië zal de 21e October hervat worden. Gedurende enige tijd zullen alleen gesprekken naar Batavia en Bandoeng aangenomen worden. (Den Haag, Aneta, 14.10).

DE VERZETSBEWEGING VOOR

Antara maakte Donderdag uit Djokjakarta bekend dat de Indonesische Vrouwen Vereniging van Solok de 30e September diamanten en gouden sieraden ter waarde van 1 millioen gulden aan de Indonesische Regering geschonken hebben voor de Indonesische Verzetsbeweging. (Batavia, Aneta, 14.10).

DR. ICKSAN VRIJ.

Republikeinse kringen maakten bekend dat Dr. Icksan, de republikeinse burgemeester van Semarang, wiens inhechtenisneming tengevolge van het overnemen van Semarang door Nederlandse autoriteiten de 3de Juni, een protest veroorzaakte van het Republikeinse Ministerie van Buitenlandse Zaken, in vrijheid gesteld is en naar Batavia vertrokken is. (Batavia, Aneta, 14.10).

BINNEN ENKELE DAGEN.

De Amsterdamse Vereniging van Effectenhandelaars heeft Zaterdag bekend gemaakt dat de verkoop van Amerikaanse obligaties in Nederlands bezit binnen enkele dagen begint. Alleen handelaars die de obligaties in de Verenigde Staten verkopen mogen deze waarde papieren aankopen (Aneta).

POLITIEBERICHTEN.

In de afgelopen week:

Er werden messen getrokken.

Werd door een politie-patrouille assistentie verleend aan boord van het S.S. „Beacon Hill", hetwelk in de haven van Sint Nicolaas lag. Er was een vechtpartij waarbij verschillende zeelieden waren betrokken: er waren ook messen getrokken. Toen de politie, versterkt met personeel van de Lago-politie aan boord kwam, was de vechtpartij afgelopen. De dader W.H.R. is op verzoek van den kapitein van boord verwijderd en ingesloten op de politiewacht te Sint Nicolaas. Twee zeelieden, die door hem verwond waren, zijn per Lago-ambulance overgebracht naar het Lago Hospitaal voor verpleging.

Bon Vivant.

Riep de houder van het Nanking-Restaurant de hulp van de Politie in, voor een klant, die na zich aldaar F 5.— aan consumptie te goed te hebben gedaan niet meer dan F 1.— wilde betalen en ijlings wegvluchtte.

Zeelieden ravotten.

Werd door een café-bediende van de Maritime-Bar assistentie verzocht voor een 13-tal zeelieden van het S.S. „H. M. Glaglen". Deze hadden een aantal stoelen stukgeslagen en waren aan het vechten. De hoofddaders zijn hierop door een politie-patrouille staande gehouden en aan de Politiewacht te St. Nicolaas ingesloten. Allen verkeerden onder de invloed van alcoholhoudende drank. Het waren L.P.P.; E. Mc. D. en H. O. Na ontslag uit het arrest hebben zij gezamenlijk voor de aangerichte schade moeten betalen . .

Mishandeling in het hotel.

Werd aan een politie-patrouille medegedeeld, dat een manspersoon genaamd A. C. een vrouwspersoon, genaamd Q. R. verblijfhoudende in het Hotel Hija del Dia had mishandeld. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Dolf het onderspit.

Vroeg de manspersoon A. M. politie-assistentie, daar hij in zijn woning te Seroe Pretoe zou zijn mishandeld door zijn vrouw en zijn zoon M.M. die schutter is.

Bij onderzoek door de politie bleek, dat A. M. een twist had met zijn vrouw, waarbij hij haar wilde mishandelen. Hierbij kwam de zoon tussenbeide. A.M. is aangezegd zich rustig te gedragen.

De verloren dochter.

De vrouwspersoon I. W. verzocht opsporing van hare dochter L. W. Deze laatste (17 jaar oud) was normaal naar bed gegaan de avond tevoren, doch was te 1.30 uur niet meer in de woning aanwezig. Zij had een brief achtergelaten, mededelende dat zij zich van het leven wilde beroven. Door de politie werd de omgeving van de woning en „Smal" (langs de kust) afgezocht, zonder resultaat. De moeder verscheen om 4.00 uur in de morgen wederom aan de wacht en deelde mede, dat de verloren gewaande dochter bij een familielid in de z.g. „Village" was teruggevonden.

STADS EDITIE
DAGBLAD VOOR HET GEBIEDSDEEL CURAÇAO
ELITE
De Curaçaosche Volkskrant
EL HERALDO
EL SEMANARIO

De koppen van enkele bladen, die op Curaçao verschenen en waarover Nic. van Meeteren in zijn artikel spreekt. „Stadseditie" was een dagblad, dat het maar drie dagen uithield.

De Nederlandse Unie en haar driemanschap.

Rapport der Commissie van onderzoek

Verschenen is thans het rapport, uitgebracht door de daartoe op verzoek van het Driemanschap der Nederlandse Unie door Prof. Ir. W. Schermerhorn benoemde commissie.

Deze bestond uit de heren Dr. J. P. Fockema Andreae, Jhr. Mr. W. M. de Brauw, H. M. J. Dassen, Mr. W. A. Offerhaus, Ir. A. Plate, Prof. Dr. F. L. R. Sassen, Dr. L. W. G. Scholten en Mr. J. in 't Veld.

De Maasbode schrijft dat in haar samenvattende conclusie de commissie onderscheid maakt tussen het Unie-werk als geheel genomen en hetgeen te dien opzichte door ieder der leden van het Driemanschap is verricht, waarbij moet worden in het oog gehouden, dat ieder hunner niet alleen verantwoordelijk is voor zijn eigen daden, maar ook van het feit, dat hij in het Driemanschap met de beide anderen heeft samengewerkt.

Het Unie-werk als geheel.

Ten opzichte van het Uniewerk als geheel genomen sluit, naar het gevoelen der commissie, de balans met een voordelig saldo.

De oprichting van de Nederlandse Unie heeft ongetwijfeld in meer dan één opzicht heilzame gevolgen gehad. Zij bleek te beantwoorden aan het verlangen van het Nederlandse volk, kort na de capitulatie, naar een samenbindend element. Zij bracht niet veel minder dan een millioen goede vaderlanders van alle rang en stand en religie en van zeer onderscheiden levensopvattingen samen. Zij versterkte hun nationaal bewustzijn en schraagde hen in hun verzet tegen de N.S.B. en haar trawanten. Bovendien wist zij te bewerken, dat de scherpe scheidingslijnen tussen sterk uiteenlopende groepen der bevolking enigszins vervaagden en dooreen vloeiden, dat er meer dan te voren een werkelijke gemeenschap van het Nederlandse volk werd benaderd en dat men in brede kringen ernstiger dan voorheen over belangrijke problemen van staat en maatschappij leerde nadenken.

De eer van dit alles komt voor een goed deel toe aan de drie mannen, die het initiatief tot de oprichting hebben genomen en de leiding van de ganse beweging hebben gehad. Het driemanschap, dat ondanks gebleken verschil van inzicht tot het einde toe samen is gebleven, verdient voor zijn organisatie, doorzettingskracht en toewijding veel lof.

Uit de Uniekringen zijn voorts zeer vele illegale werkers voortgekomen, zodat de Nederlandse Unie in werkelijkheid belangrijk heeft bijgedragen tot het ondergrondse verzet. De leiding heeft dit verzet, al moest zij, zolang zij in het openbaar optrad, voor het uiterlijk zich daartegen keren, steeds in het oog gehouden en vooral in de laatste tijdperk der Unie sterk bevorderd.

Fouten gemaakt.

Ongetwijfeld heeft het Driemanschap ook fouten gemaakt.

Het zou trouwens, gezien de biezonder moeilijke omstandigheden en de spanning, waaronder gewerkt werd, wel een wonder zijn geweest, als fouten waren uitgebleven.

Bij de beoordeling van dit fouten moet worden voorop gesteld, dat de zuivere, warm-vaderlandse gevoelens van ieder der leden van het Driemanschap boven twijfel verheven zijn en dat zij, naar met stelligheid door de Commissie wordt aangenomen, alles met de beste bedoelingen hebben gedaan en zich steeds hebben voor ogen gesteld hoe zij de Nederlandse zaak zouden kunnen versterken en schade voor die zaak zouden kunnen voorkomen of afwenden.

De houding van het Driemanschap bij en na de oprichting, tegenover de politieke partijen was niet gelukkig, maar kan voor een goed deel aan gebrek aan politieke geschooldheid en aan politiek inzicht, wellicht ook aan jeugdige overmoed worden geweten, zeker niet aan de wens om den vijand ter wille te zijn.

Het Driemanschap heeft minder verstandig en zelfs gevaarlijk gehandeld, niet zozeer door denkbeelden te verdedigen, welke, op zichzelf genszins laakbaar, verwantschap vertoonden met die van den vijand, maar door bij de verdediging van die denkbeelden op zulk een verwantschap de nadruk te leggen, door toe te laten, dat de redactiestaf van „De Unie", de aanbevolen politiek verdedigde op een wijze, die aan instemming met Duitse denkbeelden deed denken, en daarbij zelfs wel verkondigden, dat het Duitse Nationaal Socialisme en de denkbeelden der Nederlandse Unie gewassen waren, uit hetzelfde zaad opgegroeid, en door niet te beletten, dat die staf in artikelen, waarin de verwachte (en zelfs ook gewenste) staatkundige gesteldheid van Europa ter sprake kwam, de toekomst meer dan eens voor Duitsland te rooskleurig voorstelde. Als verontschuldiging kan niet gelden de wens om zo lang mogelijk het Uniewerk te doen gedogen. Het Driemanschap had, naar het oordeel der commissie, zulk een wijze van schrijven niet mogen toelaten en daaraan dadelijk een eind moeten maken.

Persoonlijke houding.

Een ernstig te kort schieten in het naleven van de vereiste houding ziet de commissie in de uitlating van den heer Linthorst Homan, toen deze in het najaar van 1940, zij het in besloten kring — en ook later meermalen in persoonlijke gesprekken — de wenselijkheid van een 3—2-overwinning van Duitsland verdedigde, ook al deelde hij daarbij slechts op die sterkte-verhouding bij een door hem mogelijk en wenselijk geachte vrede door overleg, al meende hij, dat dan de volle onafhankelijkheid van het vaderland onder het Huis van Oranje zou worden verzekerd en al is hij bij de intrede van Rusland in de oorlog geheel van zijn onjuist inzicht teruggekomen.

Bij beantwoording van de vraag hoe thans over de Driemannen moet worden geoordeeld, dient in het oog gehouden te worden, niet slechts wat hierboven reeds omtrent de resultaten van hun werk is gezegd en wat bij de beoordeling van de begane fouten is voorop gesteld, maar ook dat, naar mede door hun tegenstanders wordt toegegeven, ieder hunner ook in het verdere verloop van de oorlog en bepaaldelijk na het verbod door den bezetter van de Nederlandse Unie heeft doen blijken van een uitnemende vaderlandse gezindheid en zich met grote moed aan het werk van onze bevrijding heeft gegeven, en voorts dat de schade, die door onjuistheden in de Unieleiding zou kunnen zijn teweeg gebracht, tot uiterst geringe proporties is beperkt gebleven en wegvalt tegenover het onmiskenbare en grote voordeel van de hechte samenbinding van vele honderdduizenden goedgezinde Nederlanders, hun scholing in vaderlandse geest en in een geest van verzet tegen den vijand en tegenover het reeds vermelde feit, dat juist ook uit de Uniekringen allerwegen het ondergrondse verzet is opgegroeid.

Alles tezamen genomen spreekt de commissie als haar overtuiging uit, dat het optreden van het Driemanschap — ondanks de in het eerste moeilijke oorlogsjaar begane fouten — over het geheel genomen in het belang van Nederland is geweest en dat het werk van de Nederlandse Unie — dank zij het initiatief van het Driemanschap tot stand gebracht — als zodanig voor Nederland een wezenlijke positieve waarde heeft gehad.

Bekendmaking.

In verband met het uitbetalen van de subsidie op maismeel, worden de H. H. Handelaren verzocht ten spoedigste hun rekeningen in te dienen bij het Departement Sociale - en Economische Zaken, Scharlooweg no. 76.

Het Hoofd van het Departement
Sociale- en Economische Zaken

J. H. van Boven.

CURAÇAO

DE WARMTE.

De maximumtemperatuur bedroeg gisteren 31.3 graden Celsius. Zo hoog is deze temperatuur niet, doch naar de Metereologische Dienst ons mededeelt gevoelt men zich zo warm, omdat het vochtgehalte in de lucht groter is

DUIKBOOT IN DE HAVEN.

Zondagmiddag arriveerde te Willemstad de Noordamerikaanse duikboot „Halfbeak" onder commando van Commandant E. F. Shepard.

Bij aankomst werd het schip verwelkomd namens den Algemeen Militair Commandant door den luitenant ter zee 2e klasse Reinard Zalentein. De „Halfbeak" is op een zg. Shake-down cruise en zal te Willemstad verblijven tot 16 October as.

Wegens ongesteldheid van den Commandant werd de gebruikelijke beleefdheidsbezoeken bij Zijne Excellentie den Gouverneur, A.M.C. en Commandant Nederlandse Troepen Curaçao afgelegd door den 1en Officier, Luitenant Commandant John.

BEZOEK EN TEGENBEZOEK.

De waarnemend commandant van de Noordamerikaanse duikboot „Halfzeak" bracht in gezelschap van den consul-generaal van de Verenigde Staten, den heer Lynn W. Franklin, een bezoek aan Zijne Excellentie den Gouverneur. Vergezeld door den A.M.C. Kapitein Luitenant ter Zee H. J. Suermondt, Majoor Boutmy, Chef-Staf en Kapitein E. C. J. M. van de Laarschot, adjudant van den Gouverneur, bracht de Landvoogd 's namiddags 17 uur een tegenbezoek. De commandant E. T. Shepard was door ziekte verhinderd zich naar het Gouvernementshuis te begeven (RPD).

NAAR NEDERLAND.

Met het K.L.M.-vliegtuig van 16 October vertrekken de volgende passagiers naar Amsterdam: Pieter Prak, Antje Prak—Alberts, Pieter Albert Prak, Harm Samuel Hendrik Prak, Johannes Mackay, Jan Clement van Dijk, Clasina Cornelia van Dijk—Eland, Robert Jan van Dijk, Gerrit Zwaan, Alma Josephina Zwaan—Oosterling, Armaude Augusta Felix—Carby, Cornelis Johannes Felix, Goverdina Kooymans—Pauw, Adriana Geertruida Kooyman, Johannes Adam Kooymans, Rudolf Kooymans, Jacob Kanbier, Goutje Petronella Kanbier—Tuinzaad, Goutje Petronella Kanbier, Marijke Kanbier, Augustinus de Vries, Johanna Maria de Vries—Poorthuis, Eduard Johannes de Vries, Arie van Dijk, Jannigje van Dijk—Korporaal, Arie Hendrik van Dijk, Nelly Adriana van Dijk, Nicolaas Micheil Walraven Vermeulen, Emma Apolonia Vermeulen, Petrus Johannes Maria Houtman, Vera Louise Houtman—Plate, Victor Pieter Houtman, Johannes Albertus Nolte, Nelly Nolte—Kooyman, Johannes Albertus Nolte, Anna Sophia Nolte, Maria Geertuida Nolte, Johan Willy van Hasselt, Henriette Erica van Hasselt—Elinck Schuurman, Norbert James Gibson (reist tot Prestwick). W. P. Grashuis en echtgenote.

GEEN „NAT"-TELEGRAMMEN MEER.

Door de invoering van sterk verlaagde tarieven voor nachttelegrammen naar Nederland, die in feite hetzelfde woordtarief hebben als de nationale telegrammen, heeft naar de mening van de Nederlandse P.T.T. de dienst der nationale telegrammen zijn bestaanrecht verloren.

In verband hiermede zal met ingang van 1 November 1946 deze dienst worden opgeheven.

In het verkeer met Nederlands Oost-India werd deze dienst reeds eerder opgeheven.

NEHER IN CARACAS.

Den Heer Lambertus Neher, de directeur generaal der P.T.T., die een bezoek aan Venezuela brengt is Vrijdag door de Venezolaanse Minister van Verbindingen, Valmore Rodriquez, ontvangen. De heer Neher was vergezeld door de heer L.A.V. Bakker, den vertegenwoordiger der KLM in Venezuela. (Caracas, Aneta, 14.10).

COMMISSIE VOOR GEORGANISEERD OVERLEG.

Bij Gouvernements-beschikking zijn de heren Frits J. J. Corver, Gouvernements-secretaris en Mr. H. J. M. Hoogeveen, Administrateur van Financiën, benoemd tot respectievelijk voorzitter van de commissie voor georganiseerde overleg in Ambtenarenzaken. De overige leden der commissie zullen na overleg met de Ambtenaren-orgnisaties op hun voordracht later worden benoemd, (RPD).

SCHEEPSBERICHTEN.

14 October.

Santa Cecilia naar Bahia; Evelyn van Bonaire; Come Hill van Cristobal; Combe Hill naar Hartlepool.

15 October.

Hellenic van Cristobal.

LOOFHUTTENFEEST.

Hedenavond om 20 uur vindt op de binnenplaats van de Synagoge een feestelijke bijeenkomst plaats van de schoolgaande Joodse jeugd. Daarbij zullen korte voordrachten worden gehouden, Hebreeuwse liederen worden gezongen en enkele films worden afgedraaid.

BLAUW-WIT VERSLAAT KAMPIOENSCLUB.

Blauw Wit, de voetbalclub, die onlangs met 2—1 door Curaçao verslagen werd, heeft in de nieuwe competitie de Nederlandse kampioene Haarlem met 3—0 verslagen. Hierbij zij echter vermeld dat Haarlem van de drie reeds gespeelde wedstrijden in deze competitie alle verloren heeft en dus een ernstige inzinking schijnt te hebben. De Volewijckers wonnen tot nu toe alle gespeelde wedstrijden.

HET INCIDENT IN ROTTERDAM.

Wij hebben den heer Willy Willems, Penningmeester van de Curaçao Voetbalbond, geïnterviewd over het incident dat zich in Rotterdam heeft voorgedaan, waarbij burgemeester Oud, verschillende autoriteiten, de Pers en anderen vergeefs wachtten op het Stadhuis om er de Curaçaose voetballers officieel te ontvangen.

De heer Willems deelde ons mede, dat hij zich op dat ogenblik in Amsterdam — en niet in Tilburg — bevond om te trachten bij de K.N.S.M. passage naar Curaçao te boeken voor de voetballers. De dag voordat de ontvangst plaats zou hebben, was de heer Willems naar Amsterdam gegaan, zodat hij daar overnachtte.

De Voorzitter, de heer Viejou, was ook juist op die dag per vliegtuig naar Curaçao vertrokken, zodat ook hij niet aanwezig kon zijn. Gevraagd naar de waarschuwing, die de Feyenoord-mensen aan den heer Viejou zouden hebben gegeven, deelde de heer Willems ons mede, dat de Feyenoord-mensen van mening waren, dat de heer Viejou als Europees Nederlander beter de wegen in Nederland zou kennen dan de Curaçaoenaars en het dus onverantwoordelijk vonden van hem om op dat moment, toen er dus nog geen passage geboekt was, de spelers in de steek te laten. De heer Viejou heeft de raad evenwel in de wind geslagen en is toch vertrokken.

Tenslotte was ook de heer W. van Rosberg, onder-voorzitter, niet aanwezig in Rotterdam. Ook hij was de dag tevoren vertrokken. In Tilburg moest hij zekere zaken voor de C.V.B. regelen. De heer Willems deelde ons echter niet mede welke zaken het waren. Bij vertrek uit Rotterdam had men de leiding over de ploeg tijdelijk overgedragen aan den aanvoerder, den heer Jossy Pietersz, met dien verstande, dat de heer Van Rosberg op tijd terug terug zou keren om met de ploeg naar het stadhuis te gaan. Blijkbaar als gevolg van de vreemde omstandigheden echter, aldus de heer Willems, miste de heer Van Rosberg zijn trein. Zodoende kwamen de voetballers zonder leiders te zitten. De heer Jossy Pietersz weigerde om bij afwezigheid van de officiële leiders met de voetballers naar het stadhuis te gaan. En zo bleef de burgemeester wachten......

ATHLETEN VOOR DE RADIO.

Gisteravond omstreeks 20.40 uur kwamen de athleten, die onlangs van hun bezoek aan Nederland terugkeerden, met den Voorzitter van de Curaçaose Athletiekbond, Luitenant ter Zee 1e klasse Huug A. Corsten, voor de stadsradio om te vertellen van hun wedervaren.

De heer Corsten hield een korte inleiding, waarin hij o.a. zeide, dat het de bedoeling is te zijner tijd ook athleten uit Nederland naar Curaçao te laten overkomen om zich hier te meten met onze jongens.

De leider van de ploeg, de heer A. B. Faay, deed vervolgens mededeling van de technische resultaten die geboekt werden. Uit het bezoek aan Nederland is gebleken, dat er nog veel te leren valt. Het is te hopen dat het geleerde in praktijk zal worden gebracht.

Uit een vraaggesprek met de athleten Rosario, Anasagasti en Royer bleek tenslotte, dat zij zeer geestdriftig waren over het bezoek aan het moederland en de meest gunstige indrukken hadden meegenomen.

SEMI-FINALE GAAT DOOR.

Wegens een lichte ongesteldheid van den heer Norman M. Chumaceiro kon de laatste set van de dubbelwedstrijd Chumaceiro-Schnepper tegen Aris-Williams gistermiddag geen doorgang vinden. Curaçao verloor dus by default.

Donderdag komt het paar Henriquez-Noordhoek-Hegt uit tegen de Venezolanen Lopez-Morales. De houders van seriekaarten kunnen hiermede toegang verkrijgen tot deze wedstrijd.

Naar wij hedenmorgen vernemen is de heer Chumaceiro voldoende hersteld om hedenmiddag in de semi-finale enkel uit te komen tegen den heer Oscar Salas.

MASSA-JUWELIER IN LONDEN AANGEKOMEN.

De gehele Londense politie is gealarmeerd, want niemand minder dan de „smaragdenkoning" is uit New York in de Engelse hoofdstad aangekomen, meldt het Parool. Hij heeft een koffertje mee over de Oceaan gebracht, dat edelstenen bevat ter waarde van meer dan 200.000 pond sterling. Geen wonder, dat men kamer 334 in het prachtige Savoy Hotel waar de 55 jaar oude juwelier zijn intrek heeft genomen, scherp in het oog houdt. Want de onderwereld heeft de oren gespitst en zij zou geen grotere triomf beleven dan dat een deel van die rijke juwelenschat in haar handen zou kunnen overgaan.

Maar ook de „smaragdenkoning" die in het dagelijks leven Howard Hoeffer heet, is op zijn hoede. Toen hij met enige moeite de kamer in het Savoy Hotel had betrokken, maakte hij het doodgewone reiskoffertje, dat hij geen seconde uit het oog had verloren open en stortte de kostbare inhoud uit op de crêmekleurige beddesprei. Voor twee millioen gulden aan smaragden lag op de sprei...

Overigens was Howard Hoeffer van mening, dat er zo weinig mogelijk drukte over de hele zaak moet worden gemaakt. Hoe minder je opvalt, des te beter is het. Niettemin droeg hij een ring met een steen ter waarde van 1500 pond aan een zijner vingers.

„Waarom heeft de „smaragdenkoning" zich nu de moeite genomen om met zijn koffertje vol waardevolle stenen naar Engeland te reizen? Hij heeft verklaard dat zijn doel is alle smaragden in Engeland te doen kloven en slijpen. De heer Hoeffer wil nl. de smaragd tot de meest populaire edelsteen maken en hij wil hem daarom tegen „lage" prijzen op de markt brengen.

De heer Hoeffer is optimistisch genoeg. Toen wij hem vroegen, wat zij doel was, antwoordde hij: „Tot dusver konden slechts koninginnen, prinsessen en de heel rijken een smaragd kop[en]. Spoedig zullen zij echter in [het] bereik van iedereen komen, [want ik] wil ze op de markt brengen te[gen] prijzen voor iedereen bereik[baar]".

Dit waardige streven van de[n] „smaragdenkoning" lijkt ons ech[ter] wel wat te optimistisch. Ver[moe]delijk zal het nog wel niet zo [ver] zijn, dat iedere jongeman met Sint Nicolaas een smaragd [zal] kunnen kopen voor zijn verloofde. Al brachten de Muzamijnen in Columbia in twee jaar voor een millioen pond sterling aan smaragden op...

HONDER JAAR NEPTUNUS.

Onlangs zijn 100 jaar verlopen sedert de ontdekking van de planeet Neptunus, een ontdekking die een der grootste triomphen van de theoretische astronomie is.

Het bestaan van deze planeet werd in 1830 door den 35-jarigen Fransen sterrenkundige Jean Joseph Leverrier afgeleid uit afwijkingen in de baan van Uranus. En op 23 September 1846 werd het onbekende hemellichaam voor het eerst waargenomen door den Duitser Walle te Berlijn, bijna precies op de plek, waar het volgens Leverrier moest staan. Ook te Cambridge werd die nacht de nieuwe dwaalster geconstateerd. Indirect was deze vondst een gevolg van de activiteit van William Herschel (1781—1825), die had ontdekt, dat Uranus een planeet was.

Neptunus was reeds in 1795 waargenomen door Lalande, die hem echter voor een vaste ster had gehouden.

Leverrier, eertijds directeur van het Parijse Observatorium, begaf zich later in de politiek. Op 23 October as. zal de ontdekking van Neptunus in een plechtige zitting van de Sorbonne worden herdacht in tegenwoordigheid van enige Engelse astronomen.